

ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH PANA FEDORA GÁLA

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

Vypracovali: ZŠ Dědina, Žukovského 6, Praha 6

Magdaléna Bernatová, Jan Cíkr, Tadeáš Charvot, Anna Nováková

pod vedením paní učitelky Denisy Pilátové

Pan Fedor Gál se vlastně neřadí k úplně klasickým pamětníkům života v Terezíně. V době válečných hrůz a strádání žil pod srdcem své maminky na Slovensku.

„Narodil jsem se v takovém divném místě, byl to koncentrační tábor Terezín. A měl jsem štěstí, poněvadž naše máma s mým bratrem, který je o 5 let starší, tam přišli s úplně posledním transportem na Vánoce 1944. Já jsem se narodil asi 3 měsíce poté, v březnu 1945. Mého tátu poslali do Sachsenhausenu, odkud se nevrátil a ten transport, kde byla moje máma s bratrem a se mnou v břiše, šel původně do Osvětimi. Ale jelikož už byl konec války, tak přestaly fungovat plynové komory a krematoria, tak nás otočily a dostali jsme se do Terezína.“

Z Terezína se pan Feror Gál vrátil s maminkou a bratrem do rodné vesničky svého otce. Za války se tato vesnička jmenovala Německá Lubča a po válce ji přejmenovali na Partyzánskou Lubču. Návrat jeho maminky nebyl nikterak jednoduchý, vracela se sama se dvěma malými dětmi do míst, kde vlastně neměla nic. Sousedé vše rozkradli, ani postel nezbyla a maminka musela začít úplně znovu.

Čas plynul, studentská léta skončila a neutěšenou dobu komunismu vystřídala Sametová revoluce

„Já jsem na Slovensku založil hnutí, které se jmenovalo Verejnosť proti násiliu. Bylo to něco jako občanské forum, jen slovenská verze. Stal jsem se dokonce předsedou Veřejnosti proti násilíu, to říkám po slovensky, protože tak se to slovensky jmenuje.“

Nesmíme zapomenout ani na spolupráci týkající se velmi známé televize Nova a založení ještě dnes fungujícího nakladatelství G+G.

„Byl jsem u toho, když vznikala v Čechách televize Nova, tehdy ještě v Československu. Založil jsem si nakladatelství. Vydal jsem tam víc jak sto skvělých knih. A dnes, když někam jdu, tak mi všichni říkají, že jsem sociolog, ale člověk je to, co dělá na plný pecky a čím se živí, tím je fakticky. To, že já mám nějaké vzdělání, to já nepovažuji za to, co jsem.“

A čemu se věnuje pan Gál „na plný pecky“ dnes?

„Dnes jsem hlavně filmový dokumentarista, natočil jsem čtyři dlouhý filmy a asi 12 krátkých dokumentárních esejů a píšu. Jsem dokonce tak psavý, že mi téměř každý rok vyjde nějaká knížka. Témata, kterým se já věnuji, jsou hlavně menšiny.“

Pan Gál je rozhodně osoba, která si zaslouží zapsat se do našich pamětí.

